

- 1) захист підозрюваних (обвинувачених) на досудовому розслідуванні, у суді першої інстанції, засуджених в апеляційній та касаційній інстанціях;
- 2) надання правової допомоги громадянам та юридичним особам при розгляді справ різних категорій в судах або інших державних органах (правоохоронні органи, органи державної влади та місцевого самоврядування);
- 3) консультативна робота з надання порад, консультацій населенню і юридичним особам з правових питань.

Адвокати, на відміну від юрисконсультів та інших категорій професійних юристів, що не мають статус адвоката, знаходяться організаційно серед своїх колег, без відносин підпорядкованості з замовником і не будучи пов'язаними зі специфікою діяльності організації-роботодавця, завжди мають більш широку область діяльності і можливість більш комплексного і нетрадиційного підходу до вирішення складних проблем. Крім того, адвокат має ряд законодавчо закріплених переваг перед юристами (гарантії адвокатської діяльності, професійні права, здійснення захисту у кримінальних справах).

Адвокатура України-недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Адвокатуру України складають усі адвокати України, які мають право здійснювати адвокатську діяльність.

Котова-Адельська О.О.

*студентка 5-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПЕРСПЕКТИВИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ ПІСЛЯ ЇЇ РЕФОРМУВАННЯ

Згідно Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» під адвокатською діяльністю розуміють незалежну професійну діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. Саме для захисту конституційних прав, свобод та законних інтересів громадян діє досить надважливий інститут правової держави, а саме адвокатура. З огляду на те, що в сучасних умовах вітчизняне законодавство зазнає докорінних змін та суттєвих доповнень, то такі зміни торкнулися і галузі адвокатури, а саме були внесені зміни та доповнення до Конституції України, а також до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Що стосується Конституції України, то вона була доповнена новим положенням щодо адвокатури, чим наділила адвокатуру повним конституційним повноваженням. З метою підвищення якості представництва фізичних та юридичних осіб в судах усіх інстанцій, органах державної влади та місцевого самоврядування та підвищення професіоналізму спеціалістів у галузі права, був впроваджений принцип, згідно якого в суді для захисту конституційних прав, свобод та законних інтересів особу може представляти виключно адвокат, окрім деяких категорій справ, а саме виборчих та трудових, а також тих, де стороною є неповнолітня або недієздатна особа, та інші. Проте, якщо чітко проаналізувати положення Конституції України, то можна побачити, що раніше в ст. 59 Конституції України йшла мова проте, що кожна особа має право на правову допомогу. Однак на сьогоднішній день це положення закріплює, що кожна особа має право на професійну правничу допомогу (Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – ст. 141), тобто тепер лише адвокати зможуть представляти та захищати конституційні права, свободи та законні інтереси особи, стосовно якої вони були порушені. Проте є низка проблемних питань, по-перше, це може призвести до дефіциту адвокатів в певних регіонах країни, а натомість вартість правової допомоги дуже добре зростає. По-друге, особа, яка хотіла звернутися до суду, вона була в праві сама обирати піди за захистом своїх конституційних права, свобод та законних інтересів до адвоката або до звичайного юриста, тому якість роботи може знизитись, оскільки адвокати будуть перевантажені процесами. По-третє, після цієї реформи, прості юристи, які могли представляти інтереси особи, вони просто можуть лишитись без роботи.

Досить важливим є також положення щодо представництва, а саме з 1 січня 2017 року виключно адвокатами буде здійснюватися представництво в Верховному Суді та судах касаційної інстанції; з 1 січня 2018 року – у судах апеляційної інстанції; з 1 січня 2019 року – у судах першої інстанції. Натомість представництво в органах державної влади та органах місцевого самоврядування буде здійснюватися прокурорами та адвокатами лише з 1 січня 2020 року.

Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатом може бути лише фізична особа, яка має вищу юридичну освіту та володіє державною мовою, має стаж роботи в галузі права не менше двох років, склала кваліфікаційний іспит, пройшла стажування, склала присягу адвоката України та отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю (Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 27. – ст. 282).

Згідно Закону України «Про вищу освіту», під вищою освітою розуміють сукупність систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у вищому навчальному закладі або у науковій установі у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти (Закон України «Про вищу освіту» // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 37-38. – ст. 47).

Випускники вищих навчальних закладів, які мають юридичну освіту та виявили бажання займатися адвокатською діяльністю, зможуть здійснити свою мрію не раніше, як у 2019 році, оскільки, для того, щоб стати адвокатом після вищого навчального закладу, особа повинна пройти декілька етапів:

- мати стаж роботи в галузі права не менше двох років;
- скласти кваліфікаційний іспит, який проводиться не рідше одного разу на три місяці. Якщо особа, не змогла скласти іспит, вона може зробити це повторно, але не раніше ніж через шість місяців, але якщо ця ж особа не склала іспит знов, вона може бути допущена знов для складання іспиту тільки через 1 рік;
- пройти стажування, яке здійснюється під керівництвом адвоката, та триває протягом 6 місяців;
- склала присягу адвоката України;
- отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю, яке є безстроковим.

Кравченко О.В.

*студентка 6-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРАВОВІ ПІДСТАВИ НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗАНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Ухвалення нового Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» стало помітною подією не лише для практикуючих адвокатів, працівників правоохоронних органів держави, а й для всіх її громадян, оскільки було створено нормативну базу для кращого забезпечення реалізації надання правової допомоги.

У п. 1 ст. 6 чинного Закону зазначено, що адвокатом може бути фізична особа, яка має повну вищу юридичну освіту, володіє державною мовою, має стаж роботи в галузі права не менше двох років, склала кваліфікаційний іспит, пройшла стажування, склала присягу адвоката України та отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю. (Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 р. № 5076-VI // Офіційний вісник України. – 2012. № 62. - ст.6).

Закон удосконалив процедуру доступу до професії адвоката, встановивши обов'язкове стажування для осіб, які успішно склали кваліфікаційний іспит (отримали свідоцтво про його складення) і мають намір займатися адвокатською діяльністю.